

Man vil i øvrigt tilstræbe en ordning, som bl. a. sikrer, at også Københavns kommune i relation til sædvanlige kloakarbejder m. v. i det væsentlige vil blive stillet som hidtil, bortset fra sådanne projekter, der har en mere direkte relation til recipienter.

Den foreslåede ordning, hvorefter kompetencen til at træffe afgørelse i væsentlige spørgsmål vedrørende spildevandsafledning i København og Frederiksberg placeres hos ministeren for forureningsbekæmpelse, må i øvrigt betragtes som en overgangsløsning. Det må forudses, at en kommende hovedstadsordning med oprettelsen af et særligt regionalt organ vil indebære, at betydelige opgaver på dette område kan henlægges til dette organ.

Til kapitel 5.

Reglerne i dette kapitel (§§ 35-44) omhandler kun sådanne virksomheder m. v., som er knyttet til fast ejendom, jfr. bemærkningerne til § 2.

Det ville i og for sig være ønskeligt i et omfattende sæt af landsdækkende regler at kunne angive, hvilke stoffer og hvilke mængder, der må udledes fra forurenende virksomheder, samt at stille detaljerede krav til indretning og drift af sådanne virksomheder. Den foreliggende viden om emissioner og disses betydning for omgivelserne er imidlertid ikke tilstrækkelig hertil. Øget viden vil formentlig med tiden give muligheder for en generel regelfastsættelse.

Det er imidlertid muligt i et vist omfang på anden måde at søge en løsning på disse problemer og dermed imødegå vanskelighederne. Dette kan ske dels gennem den fysiske planlægning, dels ved udarbejdelse af vejledende retningslinjer, dels ved rådgivning til myndigheder og virksomheder, samt endelig gennem en godkendelsesordning. Ved en godkendelsesbehandling kan det sikres, at virksomheder m. v., der kan befrygtes at være forurenende, opfylder de krav, som lovgivningen giver mulighed for at stille. Man har derfor fundet det nødvendigt med en ordning, omfattende konkret bedømmelse fra myndighedernes side af den enkelte virksomhed, allerede på projektstadiet.

Til §§ 35 og 36.

Disse bestemmelser svarer indholdsmæssigt til §§ 13 og 14 i forslag I. I § 35 har man dog indskrænket forpligtelsen til at søge godkendelse af udvidelser og ændringer af virksomheder m. v. til kun at gælde de tilfælde, hvor udvidelsen eller ændringen indebærer forøget forurening. Efter forslag I skulle der også søges om godkendelse i tilfælde, hvor udvidelsen el-

ler ændringen indebar fare for forøget forurening. Ændringen er foretaget efter tilskyndelse fra kommunernes side, idet den oprindelige formulering kunne medføre, at der blev indgivet ansøgning om godkendelse i tilfælde, hvor dette var uforholdsmæssigt.

Den foreslåede ordning svarer i princippet på flere punkter til den ordning, der nu er fastlagt gennem normalsundhedsvedtægtens § 30.

Det er indtrykket, at den nugældende ordning i vidt omfang ikke har været håndhævet, og at en af de væsentlige årsager hertil har været, at bestemmelsen i normalsundhedsvedtægtens § 30 kun giver en yderst nødtørfvig vejledning med hensyn til, hvilke virksomheder der skal godkendes. Lovforslagets bestemmelser er derfor suppleret med en liste, der bindende fastslår, hvilke virksomheder der ikke må påbegyndes uden forudgående godkendelse.

Der er bl. a. efter forslag fra erhvervsorganisationerne foretaget visse ændringer i listen siden I. fremsættelse. Den væsentligste ændring består i, at visse virksomhedskategorier, som er optaget på listen, undtages fra pligten efter § 35 til at søge forhåndsgodkendelse, når virksomheden anlægges i overensstemmelse med godkendt byplanvedtægt. Disse virksomheder er dog fortsat undergivet de øvrige regler i lovens kapitel 5, f. eks. § 44 om indgreb over for forurenende virksomhed.

Listen, der er optaget som bilag til lovforslaget, omfatter en række virksomheder, anlæg eller indretninger, om hvilke man ved, at de kan give anledning til væsentlige ulemper eller forureninger, såfremt der ikke ved placering og indretning tages vidtgående hensyn til omgivelserne. Man er opmærksom på, at der knytter sig betydelige vanskeligheder til den nærmere afgrænsning af virksomhederne, og det har været overvejet at bygge ordningen op med udgangspunkt i arbejdsprocesser i stedet for i virksomhedstyper. Da det imidlertid har vist sig ikke at være muligt at afgrænse kredsen af sådanne processer på tilstrækkelig klar måde, er der udarbejdet en fortegnelse over en række virksomheder, der kan forventes at ville være forurenende.

Det skal i øvrigt bemærkes, at en virksomhed kun er omfattet af listen, såfremt den falder ind under en af de kategorier, som er nævnt i forbindelse med listens nummerering. En virksomhed, som blot er omfattet af en af overskrifterne i listens pkt. A-K, er således ikke som følge heraf undergivet reglerne i nærværende kapitel. Som eksempel herpå skal særligt nævnes, at almindelige landbrugsbedrifter falder uden for listen, selvom listens pkt. J har overskriften „Dyrehold“. Derimod nævnes udtrykkeligt på listen under pkt. J 1. fjerkræfarme og svi-